

— Анита се научи и се рѣши да ѝ обяви война; но съврѣменно трѣбаше ѝ да земе въ власть-та си умразния онзи папагалъ и да скара Джима съ съперницата си. Само на туй условіе ся склоняваше тя да са ожени за любовника си. Ный видѣхмы въ милѣхтъ глава какъ то тя испроводи на сраженіето.

Майриванкъ и трѣгъ съ нападателенъ кракъ. Влѣзе при мисъ Антробисъ съ видѣ завоевателенъ на който нищо не може да са откаже и вѣжливо цалуна рѣжката и азирѣкрасната Цецилія която да бѣ приготвила да излѣзе. И двамата съднѣхъ подъ сѣнката на една раба.

— Господине, рече му тя припазливо, кой добъръ вѣтръ ви донесе тука?

Желаніето ми да ви видѣхъ, мисъ Цецилія, рече Джимъ; и никога не съмъ ви виждалъ толкозь прѣкрасна.

Цецилія са попричерви и позасмъ; а туй прѣчервяваніе и засмиваніе крыеше много работы; но Джимъ отиваше направо като крушунъ отъ пушка и не бѣше челькъ да многослови въ запрѣтено врѣме.

Персиферъ са оплаква че не ви вижда вече, рече момата.

— Грѣшката е негова, отговори Джимъ; и тѣзи сутринъ даже бѣхъ въ клубъ на свободолюбивытъ.

— Славно нѣщо е да обича челькъ свобода-